

traktatens nye bestemmelser bruges i retning af opbygning af et unionspoliti? Hvor langt vil de gå i retning af harmonisering af strafferetsplejen? Hvor langt vil de gå i form af en fælles flygtningepolitik?

Vi hørte ministeren sige, at han var tilhænger af den fælles flygtningepolitik, og vi har set, hvordan den danske regering i den seneste tid aktivt har støttet de planer, som jo bl.a. går ud på at opsamle de kurdiske flygtninge i lejre i Tyrkiet, hvor vi jo udmærket godt ved at de vil blive udsat for en overordentlig dårlig behandling.

Og alt dette har man grebet til på basis af et hysteri, der blev fremkaldt på grund af et enkelt skib, som i vinter ankom til Italien med nogle flygtninge. Det satte en højredrejning i gang i debatten i Tyskland, som derefter bredte sig til Danmark og kastede både den danske justitsminister og den danske indenrigsminister omkuld.

Jeg vil stille ministeren nogle konkrete spørgsmål om rækkevidden af Amsterdamtraktaten, som jeg så håber at vi kan få ind i debatten.

Ministeren talte om den fælles flygtningepolitik og hævdede, at Danmark her har en effektiv undtagelse, og så vil jeg spørge ministeren:

Hvis der nu på baggrund af de nye bestemmelser i Amsterdamtraktaten indføres nye regler om grænsekontrol – EU får jo på det overstatslige område ret til at indføre nye regler om grænsekontrol, f.eks. nye regler om, hvordan kontrollen skal være i Kastrup Lufthavn, altså i de internationale lufthavne, og nye regler om kystbevogtning osv. – er det jo ifølge den danske protokol sådan, at Folketinget i løbet af 6 måneder kan tage stilling til, om disse nye regler om kystbevogtning og om grænsekontrol i Kastrup også skal gælde i Danmark.

Og hvis vi nu forestiller os den teoretiske mulighed, at ministeren på trods af sin almindelige EU-begejstring alligevel siger nej til disse nye regler, skal der indkaldes til et møde, hvor der skal vedtages »passende foranstaltninger«, fordi den grænsekontrol, som skal gælde for alle de ydre grænser i EU, så ikke skal gælde ved de ydre grænser omkring Danmark.

Tror ministeren så, at de andre lande vil affinde sig med, at en del af de ydre grænser ikke har de samme regler som dem, der gælder hele den øvrige vej rundt? Tror ministeren seriøst på det? Og betyder »passende foranstaltning-

er« ikke i virkeligheden, at Danmark selvfølgelig så gennem en form for afstraffelse vil blive tvunget til at bøje sig for de fælles regler?

Og er ministeren opmærksom på, at med Schengenreglernes inkorporering i Amsterdamtraktaten vil det ikke længere være muligt at løse problemet ved at træde ud af Schengensamarbejdet, og at man så kun vil kunne løse problemet ved at træde ud af EU, fordi EU og Schengen jo er smeltet sammen?

Tilsvarende hvis det er regler om harmonisering af flygtningebegrebet, så opstår den samme problematik og den samme diskussion.

Jeg vil også stille ministeren et spørgsmål om Europol.

Ministeren hævdede, at Europol stadig væk vil være mellemstatsligt. Men ministeren er vel opmærksom på, at de afgørelser, der kan træffes efter Amsterdamtraktaten, har samme status som direktiver i den nuværende Maastrichttraktat. Og tvistigheder om dem kan endda bringes for EF-Domstolen, som så kan træffe afgørelser om dem.

Hvor langt vil den danske regering gå med hensyn til at bruge disse bestemmelser til at opbygge en registerstat ved at videreudvikle Europols registre og give Europol beføjelser til at operere hen over landegrænserne og foretage efterforskning i de enkelte lande?

For er det ikke korrekt, at det vil være muligt at bruge de nye bestemmelser og instrumenter, de såkaldte afgørelser og rammeafgørelser, til at tildele Europol beføjelser til at lade sit personale rejse rundt og efterforske sager i de enkelte lande?

Det giver traktaten jo mulighed for – ikke til at arrestere danskere på dansk jord, det forstår jeg nok; men ministeren talte uden om det konkrete problem, nemlig at det vil være muligt at oprette et overstatsligt Europolpoliti med immunitet for medarbejderne, så de ikke kan retsforfølges, selv om de misbruger oplysninger, som de f.eks. har fået fra danske myndigheder, og muligt at udbygge systemet til at blive en FBI-lignende organisation, der kan operere hen over grænserne.

Det er et par indledende spørgsmål, som jeg håber regeringen i løbet af denne debat vil prøve at besvare seriøst, for det, vi skal tage stilling til ved folkeafstemningen den 28. maj, er, om vi ønsker at give EU disse vidtgående beføjelser uden nogen reel dansk undtagelse.